

FI

FI

FI

EUROOPAN KOMISSIO

Bryssel 1.12.2010
KOM(2010) 695 lopullinen

VIHREÄ KIRJA

Alv:n tulevaisuudesta

Kohti yksinkertaisempaa, vahvempaa ja tehokkaampaa alv-järjestelmää

{SEK(2010) 1455 lopullinen}

SISÄLLYSLUETTELO

1.	Johdanto	4
2.	Miksi keskustelu alv-järjestelmästä käynnistetään juuri nyt?	5
2.1.	Nykyisen järjestelmän monimutkaisuus	5
2.2.	Sisämarkkinoiden toiminnan parantaminen	6
2.3.	Veronkannon maksimointi ja järjestelmän petosalttiuden käsitteleminen.....	6
2.4.	Muutokset teknologiassa ja taloudellisessa ympäristössä.....	7
3.	Tarkasteltavat kysymykset	7
4.	Rajatylittävien liiketoimien alv-kohtelu sisämarkkinoilla	7
4.1.	Alkuperään perustuvien lopullisten järjestelyjen täytäntöönpano	7
4.2.	Vaihtoehto: verotus määräjäsenvaltiossa	8
4.2.1.	Nykyisen järjestelmän periaatteiden säilyttäminen.....	9
4.2.2.	Käännetyn verovelvollisuuden järjestelmän yleinen käyttö	9
4.2.3.	EU:n sisäisten tavaroiden luovutusten ja palvelujen suoritusten verotus	10
4.3.	Muut vaihtoehdot	10
5.	Muut käsiteltävät avainkysymykset	11
5.1.	Alv-järjestelmän neutraliteetin varmistaminen	11
5.1.1.	Alv:n soveltamisala	11
5.1.2.	Alv-vapautukset	12
5.1.3.	Vähennykset.....	12
5.1.4.	Kansainväliset palvelut	13
5.2.	Kuinka korkean on yhdenmukaisuuden asteen oltava sisämarkkinoilla?	14
5.2.1.	Oikeusprosessi.....	14
5.2.2.	Poikkeukset ja EU:n mahdollisuudet toimia nopeasti.....	15
5.2.3.	Alv-kannat.....	16
5.3.	Byrokratian vähentäminen	17
5.3.1.	Komission toimintaohjelma hallinnollisen rasituksen keventämiseksi ja alv- velvoitteiden yksinkertaistamiseksi	17
5.3.2.	Pienyritykset.....	18
5.3.3.	Muut mahdolliset yksinkertaistamisaloitteet.....	19
5.3.3.1.	Yhden luukun järjestelmä	19

5.3.3.2. Alv-järjestelmän mukauttaminen suurten ja yleiseurooppalaisten yritysten tarpeisiin	20
5.3.3.3. Synergia muiden politiikkojen kanssa	20
5.4. Vahvempi alv-järjestelmä	21
5.4.1. Alv:n kantamistavan tarkistaminen.....	21
5.4.2. Vilpittömässä mielessä toimivien kauppiaiden suojaaminen osallistumiselta alv-petoksiin	22
5.5. Alv-järjestelmän tehokas ja nykyaikainen hallinnointi.....	22
5.6. Muut aiheet.....	23
6. Kerro mielipiteesi.....	24

VIHREÄ KIRJA

Alv:n tulevaisuudesta

Kohti yksinkertaisempaa, vahvempaa ja tehokkaampaa alv-järjestelmää

1. JOHDANTO

Ranska oli ensimmäinen maa, joka otti Euroopassa käyttöön arvonlisäveron (alv) vuonna 1954. Vuonna 1967 silloisen Euroopan talousyhteisön jäsenvaltiot sopivat korvaavansa kansalliset liikevaihtoverojärjestelmänsä yhteisellä alv-järjestelmällä. Sen jälkeen alv on otettu käyttöön noin 140 maassa¹ ympäri maailmaa.

Vuonna 2008 alv-tulojen osuus EU:n jäsenvaltioiden verotuloista (sosiaaliturvamaksut mukaan luettuina) oli 21,4 prosenttia, eli 12 prosenttia suurempi kuin vuonna 1995². Ne ovat siis tärkeä tulonlähde kansallisissa talousarvioissa. Useissa jäsenvaltioissa se on jopa kaikkein tärkein. Alv-tulojen osuus oli vuonna 2008 keskimäärin 7,8 prosenttia jäsenvaltioiden BKT:stä. Tämä luku on kasvanut lähes 13 prosenttia vuodesta 1995 alkaen.

Rahoitus- ja talouskriisi on aiheuttanut suuria vaikeuksia julkiselle rahoitukselle useissa jäsenvaltioissa. Koska välittömistä veroista ja omaisuusveroista saatavat tulot ovat romahtaneet viimeisimmän taantuman jälkeen, alv-tulojen osuus kokonaistuloista on todennäköisesti kasvanut entisestään useissa jäsenvaltioissa.

Useat jäsenvaltiot ovat viime aikoina korottaneet alv-kantoja tai harkitsevat sitä joko kriisin aiheuttamien vakauttamistarpeiden vuoksi tai siirtymään pidemmällä aikavälillä välittömästä verotuksesta välilliseen verotukseen. Tällaista siirtymää voidaan perustella kulutusverojen suhteellisella tehokkuudella, sillä kulutus on laajempi ja vakaampi perusta kuin voitto ja tulot. Laajemman perustan ansiosta verokannat voidaan pitää alhaisempina, jolloin verotuksen vääristävät vaikutukset vähenevät ja vaikutukset kasvuun ja työllisyyteen ovat myönteiset.

Kun lisäksi otetaan huomioon väestön ikääntyminen työmarkkinoilla, säästö- ja kulutustottumukset sekä julkiset menot tulevina vuosina, on verojärjestelmiä syytä mukauttaa. Hyvinvointivaltiota voidaan joutua rahoittamaan aiempaa vähemmän työveroilla ja pääomatuloista (säästöistä) saatavilla verotuloilla, mikä sekin puoltaa siirtymistä välilliseen verotukseen.

Nyt on 40 vuoden jälkeen syytä tarkastella alv-järjestelmää kriittisesti, jotta voitaisiin parantaa sen soveltuvuutta sisämarkkinoille ja sen asemaa tulonlähteenä sen tehokkuutta ja vahvuutta lisäämällä ja jotta voitaisiin lujittaa sen vaikutusta muihin politiikkoihin samalla kun säännösten noudattamisesta ja veronkannosta aiheutuvia kustannuksia alennetaan. Alv-järjestelmän uudistamisella voisi näin olla ratkaiseva

¹ OECD, Consumption Tax Trends 2008, VAT/GST and excise rates, trends and administrative issues, s. 23.

² *Taxation trends in the European Union*, vuoden 2010 laitos, liitteessä A olevat taulukot 7 ja 8.

asema Eurooppa 2020 -strategian³ tavoitteiden tukemisessa ja talouden kääntämisessä kasvuun, koska se mahdollistaisi sisämarkkinoiden piristämisen ja jäsenvaltioiden julkisen talouden vakauttamisen järkevällä tavalla. Tällaiset parannukset edellyttävät kattavaa alv-järjestelmää, joka voi mukautua taloudellisen ja teknisen ympäristön muutoksiin ja joka on riittävän vahva kestämiin viime vuosina koetun kaltaisia petosyrityksiä.

Jos alv-järjestelmä olisi yksinkertaisempi, se alentaisi myös veronmaksajille ja verohallinnoille aiheutuvia toimintakustannuksia, mikä puolestaan lisäisi valtionkassaan saatavia nettohyötyjä.

Lisäksi olisi selkeällä tavalla tunnistettava yritysten asema alv:n kantajana, sillä alv on kulutusvero eikä yritysvero. Alv-säännösten noudattamisesta aiheutuvat kustannukset muodostavat suuren hallinnollisen rasituksen EU:n yrityksille. Tämän rasituksen lieventäminen parantaisi eurooppalaisten yritysten kilpailukykyä merkittäväällä tavalla.

Nämä ovat EU:n tärkeimmät haasteet alv-alalla. Lisäksi nämä haasteet on kohdattava vuonna 1993 perustetuilla sisämarkkinoilla, joilla taataan tavaroiden ja palvelujen vapaa liikkuminen jäsenvaltioiden välillä ja joilla ei suoriteta verotarkastuksia EU-maiden välisillä rajoilla.

Tämän vihreän kirjan tarkoituksena on käynnistää sidosryhmien kanssa laaja konsultaatioprosessi nykyisen alv-järjestelmän toiminnasta ja tulevaisuudesta.

2. MIKSI KESKUSTELU ALV-JÄRJESTELMÄSTÄ KÄYNNISTETÄÄN JUURI NYT?

Viimeisten kymmenen vuoden aikana alv-järjestelmää on yksinkertaistettu ja nykyaikaistettu asteittain. Tulokset ovat olleet myönteisiä, mutta tällaista lähestymistapaa ei voida kuitenkaan enää jatkaa.

Useat tekijät osoittavat, että aika on nyt kypsä laajemmalle pohdiskelulle.

2.1. Nykyisen järjestelmän monimutkaisuus

Alv-sääntöjen monimutkaisuus aiheuttaa yrityksille hallinnollisia rasituksia. ”Sääntelyn parantamista koskevassa toimintaohjelmassa”⁴ tarkastelluilla 13 painopistealalla alv-toimien osuus oli lähes 60 prosenttia kokonaisrasituksesta. Yritysten mukaan tämä tekee EU:sta vähemmän houkuttelevan investointikohteen⁵.

Erityisiä huolenaiheita ovat järjestelmän avaintekijät, kuten velvoitteet, vähennykset ja verokannat. Nämä voivat olla erityisen ankaria pk-yrityksille, joilla ei aina ole varaa palkata veroasiantuntijaa tulkitsemaan yhä monimutkaisempia alv-sääntöjä.

³ KOM(2010) 2020, 3.3.2010, Eurooppa 2020: Älykkään, kestävä ja osallistavan kasvun strategia.

⁴ KOM(2009) 544, 22.10.2009, *Toimintaohjelma hallinnollisen rasituksen keventämiseksi Euroopan unionissa - Alakohtaiset keventämissuunnitelmat ja toimet vuonna 2009*, mittaustutkimukset: http://ec.europa.eu/enterprise/policies/better-regulation/documents/ab_studies_2009_en.htm

⁵ Businessseuropan 20.10.2009 julkaisema kannanotto oikeudenmukaista ja tehokasta alv-järjestelmää koskevasta kumppanuudesta.

2.2. Sisämarkkinoiden toiminnan parantaminen

Se, että maan sisäisiä liiketoimia ja EU:n sisäisiä⁶ liiketoimia käsitellään edelleen alv-yhteyksissä eri tavalla, voi haitata sisämarkkinoiden toimintaa. Lisäksi jäsenvaltioilla on EU:n alv-lainsäädännön mukaan käytettävissään useita vaihtoehtoja ja poikkeuksia, joiden johdosta säännöt vaihtelevat eri puolilla unionia.

Vahvempien, syvempien ja laajempien sisämarkkinoiden merkitystä korostetaan komission tiedonannossa ”Eurooppa 2020: Älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun strategia”. Alv-sääntöjen uudistaminen ”sisämarkkinamyönteisellä tavalla” oli yksi suosituksista, jotka professori Mario Monti esitti toukokuussa 2010 komission puheenjohtaja José Manuel Barroson pyynnöstä laaditussa raportissa. Kyseisessä raportissa esitetään kattava strategia sisämarkkinoiden uudistamiselle⁷.

”Sisämarkkinoiden toimenpidepaketissa” on useita aloitteita, joista mainittakoon oikeudelliselta ja verotuksellisesta kannalta myönteisen ympäristön luominen yrityksille, jotta hallinnollista rasitusta voitaisiin välttää ja rajatylittäviä toimia edistää. Alv on tässä avainasemassa⁸.

2.3. Veronkannon maksimointi ja järjestelmän petosalttiuden käsitteleminen

Laajapohjainen alv-järjestelmä, jossa olisi ihanteellisessa tapauksessa vain yksi verokanta, olisi melko lähellä tavoitetta saavuttaa säännösten noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia alentava puhdas kulutusvero. EU:ssa vakioverokanta kattaa kuitenkin vain noin kaksi kolmasosaa kokonaiskulutuksesta. Jäljelle jäävään kolmannekseen sovelletaan erilaisia vapautuksia tai alennettuja verokantoja⁹. Niissä EU-jäsenvaltioissa, jotka ovat myös OECD:n jäseniä, tosiasialliset alv-tulot ovat ainoastaan keskimäärin 55 prosenttia niistä tuloista, jotka kannettaisiin teoriassa, jos kaikkeen loppukulutukseen sovellettaisiin vakioverokantaa. Muissa OECD-maissa, kuten Japanissa, Etelä-Koreassa ja Sveitsissä, alv-järjestelmä on tehokkaampi, sillä edellä mainittu suhde on niissä noin 73 prosenttia¹⁰.

Vuonna 2008 jäsenvaltiot keräsivät alv-tuloja noin 862 miljardia euroa. Tutkimuksessa¹¹ kävi ilmi, että EU:n alv-vaje (tosiasiallisten alv-tulojen ja niiden tulojen, jotka jäsenvaltioiden olisi taloutensa perusteella teoriassa saatava, välinen ero) oli 12 prosenttia vuonna 2006. Useissa jäsenvaltioissa tämä luku oli yli 20 prosenttia. Alv-vaje johtuu veronkierron ja maksukyvyttömyyden aiheuttamien tappioiden ohella myös petoksista, joita tehdään osittain siitä syystä, että nykyiset säännökset ovat yleisesti ottaen heikkoja ja mahdollistavat tavaroiden ja palvelujen ostamisen rajojen yli ilman alv:a.

⁶ Käytämme tässä ilmaisua ”EU:n sisäinen”, sillä yleisesti käytettyä ja alv-lainsäädännössä määriteltyä ilmaisua ”yhteisön sisäinen” ei tulisi Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen enää käyttä. Niiden merkitys on kuitenkin sama.

⁷ *A new strategy for the single market: at the service of Europe's economy and society*, http://ec.europa.eu/bepa/pdf/monti_report_final_10_05_2010_en.pdf.

⁸ KOM(2010) 608, 27.10.2010.

⁹ Copenhagen Economics, Study on reduced VAT applied to goods and services in the Member States of the European Union, Final Report, 21.6.2007.

¹⁰ OECD, mainittu edellä, s. 69.

¹¹ Reckon LLP:n komission puolesta tekemä tutkimus, jossa alv-vajetta kvantifioitiin ja analysoitiin 25:ssä EU:n jäsenvaltiossa.

2.4. Muutokset teknologiassa ja taloudellisessa ympäristössä

EU:n alv-järjestelmä on kehittynyt hitaasti verrattuna teknologiseen ja taloudelliseen ympäristöön, jossa liiketoimintamallit ovat muuttuneet nopeasti, uuden teknologian käyttö lisääntynyt, palvelujen merkitys kasvanut (nyt noin 70 prosenttia taloudellisesta toiminnasta) ja koko taloudellinen toiminta kansainvälistynyt.

Tällaiset teknologiset muutokset voivat kuitenkin myös tarjota uusia ja vaihtoehtoisia tapoja kantaa alv ja lieventää siten yrityksiin kohdistuvaa raskautta ja vähentää alv-tappioita. Nykyistä veronkantotapaa ei juurikaan ole muutettu alv:n käyttöönoton jälkeen.

3. TARKASTELTAVAT KYSYMYKSET

Alv:n tulevaisuudesta käytävät keskustelut on jaettu kahden eri otsikon alle.

Niistä ensimmäinen koskee EU:n sisäisten liiketoimien verotusperiaatteita, joita sisämarkkinoille soveltuvan EU:n alv-järjestelmän olisi noudatettava. Toinen koskee kysymyksiä, joihin on kiinnitettävä huomiota riippumatta siitä, kuinka EU:n sisäisiä liiketoimia tullaan käsittelemään.

Seikkaperäisempi ja teknisesti yksityiskohtaisempi kuvaus useista tässä vihreässä kirjassa käsitellyistä kysymyksistä on komission yksiköiden valmisteluasiakirjassa, joka on nähtävillä sivustolla http://ec.europa.eu/taxation_customs/index_en.htm.

4. RAJATYLITTÄVIEN LIIKETOIMIEN ALV-KOHTELU SISÄMARKKINOILLA

4.1. Alkuperään perustuvien lopullisten järjestelyjen täytäntöönpano

Siitä asti, kun alv-lainsäädäntöä alettiin antaa EU:ssa, on sitouduttu noudattamaan alv-järjestelmää, joka on räätälöity sisämarkkinoiden tarpeita varten ja joka toimii jäsenvaltioiden välillä samalla tavalla kuin yksittäisten maiden sisällä.

Alv-direktiivissä¹² säädetään, että nykyiset jäsenvaltioiden väliseen kauppaan sovellettavat verojärjestelyt ovat väliaikaisia ja että ne korvataan lopullisilla järjestelyillä, joissa tavaroiden ja palvelujen verotus tapahtuu alkuperäjäsenvaltiossa.

Vuonna 1987 yritettiin kuitenkin noudattaa tätä sitoumusta ja ehdottaa veroperustaksi fyysisiä tavaravirtoja, mutta yritys epäonnistui. Vuonna 1996 tehty ehdotus, jossa veroperusteena oli luovuttajan/suorittajan sijoittautumispaikka, ei myöskään onnistunut.

Syyt siihen, miksi alkuperäpaikassa tapahtuvaa verotusta ei ole toistaiseksi hyväksytty, ovat seuraavat:

- Alv-kannat olisi yhdenmukaistettava, jotta estettäisiin se, että verokantojen väliset erot vaikuttaisivat yksityishenkilöiden lisäksi myös yritysten ostopaikkaa

¹² Neuvoston direktiivi 2006/112/EY, annettu 28 päivänä marraskuuta 2006, yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä.

koskeviin päätöksiin, sillä vaikka verot ovat lopuksi vähennyskelpoisia, alv:n maksaminen vaikuttaa yritysten kassavirtaan. Viime vuosina vakioverokannat ovatkin lähentyneet toisiaan jossakin määrin.

- Tarvittaisiin selvitysjärjestelmä varmistamaan, että alv-tulot päätyvät kulutusjäsenvaltioon. Tämä ongelma voidaan ehkä ratkaista uudella tietotekniikalla, jota ei vielä ollut käytettävissä edellisten keskustelujen aikana.
- Jäsenvaltioiden olisi luotettava siihen, että toiset jäsenvaltiot kantavat suuren osan niiden alv-tuloista.

Kesäkuussa 2007 neuvosto pyysi alv-petosten torjumista koskevien keskustelujen yhteydessä komissiota tutkimaan uudelleen alv-järjestelmää, jossa veroperustana on tavaroiden lähtöpaikka.

Alv-kantojen eroihin liittyvän ongelman ratkaisemiseksi komissio tutki mallia, jossa EU:n sisällä verovelvollisille suuntautuvien sisäisten luovutusten/suoritusten veroprosentti olisi 15 ja jossa määräjäsenvaltio joko kantaa asiakkaalta lisä-alv:n sovellettavaan verokantaan saakka tai palauttaa liikaa maksetun alv:n.

Komissio pyysi neuvostoa suhtautumaan asiaan myönteisesti ennen kuin mallia alettaisiin tutkia tarkemmin, mutta neuvosto ei ole antanut tähän vastausta.

Tällä välin on annettu uusia direktiivejä, joiden mukaan tiettyjen liiketoimien¹³ verotuspaikka ei ole alkuperäjäsenvaltiossa vaan siinä paikassa, jossa kulutus tapahtuu tai johon asiakas on sijoittautunut.

4.2. Vaihtoehto: verotus määräjäsenvaltiossa

Määräpaikassa tapahtuvan verotuksen pääpiirre on se, että alv-tulot kertyvät suoraan kulutusjäsenvaltiolle sen kotimaisten verokantojen ja verovapautusten mukaisesti, jolloin vältetään alkuperäpaikassa tapahtuvaan verotukseen kohdistuvat merkittävimmät vastustukset.

Tällaisessa järjestelmässä olisi kuitenkin ratkaistava se, miten varmistetaan EU:n sisäisten luovutusten/suoritusten ja kotimaisten luovutusten/suoritusten yhdenmukainen kohtelu. Tasavertainen kohtelu voidaan varmistaa joko verottamalla EU:n sisäisiä luovutuksia/suorituksia tai jättämällä alv kantamatta kotimaisilta luovutuksilta/suorituksilta käännetyn verovelvollisuuden järjestelmän mukaisesti (luovutuksen/suorituksen vastaanottava verovelvollinen joutuu maksamaan alv:n). Toinen kysymys on kuitenkin se, onko kohtelun välttämättä oltava tasavertainen ja, jos näin ei ole, missä määrin erilainen kohtelu voidaan hyväksyä ilman että se estää sisämarkkinoiden toimintaa tai mahdollistaa rajatylittäviin liiketoimiin liittyvät petokset.

¹³

Kolmansista maista EU:n yksityishenkilöille sähköisesti suoritettavat palvelut (direktiivi 2002/38/EY), sähkön ja kaasun luovutukset (direktiivi 2003/92/EY) ja palvelujen suoritukset (direktiivi 2008/8/EY).

4.2.1. Nykyisen järjestelmän periaatteiden säilyttäminen

Nykyisessä alv-järjestelmässä erotetaan verovelvollisten väliset luovutukset/suoritukset (ns. B2B) ja luovutukset/suoritukset loppukuluttajalle (ns. B2C).

Rajatyliittävissä B2B-liiketoimissa yleisenä periaatteena on sekä tavaroiden että palvelujen osalta se, että verotuksessa noudatetaan määräjäsenvaltiossa (eli jäsenvaltio, johon tavarat saapuvat, tai palvelujen osalta jäsenvaltio, johon asiakkaan yritys on sijoittautunut) voimassa olevia verokantoja ja edellytyksiä, ja asiakas maksaa alv:n valtionkassaan. Tavaroiden luovutuksia ja palvelujen suorituksia kohdellaan eri tavalla riippuen siitä, onko kyseessä kotimainen vai EU:n sisäinen luovutus/suoritus. Tällainen ero mutkistaa menettelyjä ja aiheuttaa petosten vaaran.

B2C-luovutukset verotetaan tavallisesti jäsenvaltiossa, jossa tavarat on myyty tai johon tavaroiden luovuttaja on sijoittautunut. Kilpailun vääristymisen vaaran vuoksi määräpaikassa tapahtuvassa luovutusten/suoritusten verotuksessa sovelletaan kuitenkin erityisjärjestelyjä, joissa asetetaan ankaria velvoitteita luovuttajille/suorittajille (tavaroiden tai tiettyjen palvelujen etämyynti) tai ostajille (esim. verosta vapautettujen verovelvollisten, erityisesti pienyritysten, tai ei-verovelvollisten oikeushenkilöiden suorittamat ostot ja uuden kuljetusvälineen ostot).

Järjestelmällä on kuitenkin etunsa. Se takaa jäsenvaltioille tietynasteisen poliittisen vapauden ja verotuksellisen itsemääräämisoikeuden alv:n hallinnoinnissa. Se ei näytä aiheuttavan suuria alv-ongelmia rajatyliittävien B2B-liiketoimien yritysasiakkaille ja sillä voi jopa olla tiettyjä etuja, koska alv:a ei tarvitse rahoittaa etukäteen.

Rasitus kohdistuu pääasiassa luovuttajaan/suorittajaan, jonka on omassa jäsenvaltiossaan perustettava verovapautus (tavaroiden luovutuksissa) tai verottamatta jättäminen (palveluissa) ja jonka on täytettävä tietyt ylimääräiset ilmoitusvelvollisuudet ja suoritettava yhä tiukempia muodollisuuksia petosten estämiseksi, sillä rajatyliittäviin liiketoimiin liittyvä byrokratia on lisääntynyt tasaisesti. Lisäksi verohallinnot voivat kyseenalaistaa verovapautuksen tai verottamatta jättämisen, jos petos tehtiin muualla kaupallisessa ketjussa. Laillisilla yrityksillä voi olla vaikeuksia suojautua tällaisilta riskeiltä.

Nykyisen alv-järjestelmän peruseriaatteiden säilyttäminen edellyttäisi sen syvällistä uudelleentarkastelua ja sen soveltamisen parantamista EU:n sisäisten liiketoimien oikeusvarmuuden ja hallinnollisen rasituksen osalta.

4.2.2. Käännetyn verovelvollisuuden järjestelmän yleinen käyttö

Yhdenmukaisuus kotimaisten ja EU:n sisäisten liiketoimien välillä voitaisiin varmistaa soveltamalla käännettyä verovelvollisuutta kotimaisiin B2B-liiketoimiin. Tämä ratkaisisi nykyisen alv-järjestelmän petosalttiuteen liittyvän ongelman. Toisaalta kotimaisiin liiketoimiin kohdistuvat tarkastukset ja raportointivelvollisuudet lisääntyisivät, sillä petosten siirtyminen vähittäistasolle olisi estettävä. Tällöin jouduttaisiin luopumaan jaoteltujen maksusuoritusten periaatteesta, joka on yksi alv-järjestelmän suurimmista eduista.

Komissio tutki järjestelmää vuonna 2008¹⁴. Se päätteli, että käännetty verovelvollisuus on varteenotettava vaihtoehto, mutta sitä ei voida koskaan ottaa käyttöön vapaaehtoisena, koska tämä vaikuttaisi sisämarkkinoiden toimintaan. Komissio oli halukas harkitsemaan pilottihanketta, jolla testattaisiin pakollisen käännetyn verovelvollisuuden järjestelmää. Vaikka komissio ei ole muuttanut kantaansa, se on tietoinen tällaisen hankkeen hallinnollisista ja taloudellisista vaikutuksista.

4.2.3. EU:n sisäisten tavaroiden luovutusten ja palvelujen suoritusten verotus

Yhdenmukaisuus kotimaisten ja EU:n sisäisten liiketoimien välillä voitaisiin varmistaa myös soveltamalla EU:n sisäisiin liiketoimiin määräjäsenvaltion verokantaa ja sääntöjä.

Tämä palauttaisi jaoteltujen maksusuoritusten periaatteen rajatylittäviin liiketoimiin ja ratkaisisi nykyisen järjestelmän petosalttiuteen liittyvän ongelman. Toisaalta se lisäisi huomattavasti sellaisten liiketoimien lukumäärää, joissa verovelvollisten on maksettava alv jäsenvaltioon, johon ne eivät ole sijoittautuneet.

EU:n sisäisten luovutusten/suoritusten verotuksessa määräpaikaksi voidaan määritellä

- tavaroiden osalta saapumispaikka, mikä tarkoittaa että fyysisten tavaravirtojen seuraaminen jatkuisi, ja palvelujen osalta asiakkaan sijoittautumispaikka, mikä on jo tällä hetkellä pääasiallisesti noudatettava sääntö;
- sekä tavaroiden että palvelujen osalta asiakkaan sijoittautumispaikka.

Koska EU:n sisäisissä luovutuksissa/suorituksissa alv päättyy määräjäsenvaltioon, alkuperäjäsenvaltioon olisi perustettava yhden luukun järjestelmä, jotta alv-velvollisuudet voitaisiin hoitaa muissa jäsenvaltioissa kuin luovuttajan/suorittajan sijoittautumisjäsenvaltiossa.

Tällainen muutos vaikuttaisi sekä yrityksiin että verohallintoihin. EU:n sisäisten luovutusten/suoritusten verotus vaikuttaisi molempien osapuolten kassavirtaan ja ilmoitusvelvoitteita olisi tarkasteltava uudelleen kokonaisuudessaan. Komissio ei ole vielä tehnyt yksityiskohtaista analyysia tällaisista järjestelyistä, mutta se suhtautuu avoimesti näiden vaihtoehtojen läheisempään tarkasteluun.

4.3. Muut vaihtoehdot

Komissio on tietoinen, että edellä mainittujen järjestelyjen lisäksi julkisuudessa on keskusteltu muistakin vaihtoehtoista. Tavoitteena ei ole rajoittaa niistä käytäviä keskusteluja, mutta koska useimmat niistä näyttävät olevan pelkkiä variaatioita, niitä ei ole syytä tarkastella tarkemmin tässä vaiheessa.

Q1. Soveltuvatko EU:n sisäisiin liiketoimiin nykyisin sovellettavat alv-järjestelyt mielestänne sisämarkkinoille vai estävätkö ne sen tehokasta toimintaa?

¹⁴ KOM(2008) 109, 22.2.2008 ja SEK(2008) 249, 22.2.2008.

Q2. Jos katsotte niiden estävän sisämarkkinoiden toimintaa, mikä olisi mielestänne parhaiten soveltuva alv-järjestelmä EU:n sisäisissä luovutuksissa/suorituksissa? Katsotteko erityisesti, että alkuperäjäsenvaltiossa tapahtuva verotus on edelleen relevantti ja saavutettavissa oleva tavoite?

5. MUUT KÄSITELTÄVÄT AVAINKYSYMYKSET

Tässä jaksossa tarkastellaan kysymyksiä, jotka ovat EU:n sisäisten liiketoimien kohtelun ohella tärkeimmät avoinna olevat kysymykset, kun tavoitteena on luoda sisämarkkinoille vahva, yksinkertaisempi ja tehokkaampi alv-järjestelmä. Nämä kysymykset koskevat nykyistä järjestelmää.

5.1. Alv-järjestelmän neutraliteetin varmistaminen

5.1.1. Alv:n soveltamisala

Julkisiin elimiin sovellettavien sääntöjen vuoksi samojen toimintojen alv-kohtelu vaihtelee luovuttajan/suorittajan asemasta riippuen. Yksityistämisen yleistymisen jäsenvaltioissa ja julkiselle sektorille perinteisesti varattujen toimintojen sääntelyn purkaminen ovat kasvattaneet näitä eroja. Viranomaisten ja yksityisen sektorin välillä on aloitettu uudentyyppistä yhteistyötä (julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuus) infrastruktuurin ja strategisten julkisten palvelujen rakentamiseksi (esim. maantiet, rautatiet, koulut, sairaalat, vankilat, vesi- ja jätehuolto).

Kun julkiset elimet on vapautettu alv:sta tai ne eivät kuulu alv:n soveltamisalaan, ne pyrkivät rajoittamaan ulkoistamista välttyäkseen maksamasta alv:a, jota ne eivät voi vähentää. Alv:sta tulee tällöin investointeihin ja kulutuspäätöksiin vaikuttava tekijä.

Komissio käynnisti hiljattain tutkimuksen alv:n taloudellisista ja sosiaalisista vaikutuksista julkisiin elimiin ja niihin liittyvien ongelmien ratkaisemisesta. Yksi tapa voisi olla sisällyttää kaikki julkisten elinten taloudelliset toiminnot alv:n soveltamisalaan ja laatia luettelo niistä toimista, joihin alv:a ei sovelleta. Vaihtoehtona olisi selkeyttää ja nykyaikaistaa edellytyksiä, joilla julkisia elimiä ei voitaisi enää pitää alv:n soveltamisalaan kuulumattomina.

Erityisesti osakkeiden hallintaan ja varainhoitoon liittyvien holdingyhtiöiden toimintojen alv-kohtelun osalta unionin tuomioistuin on antanut jonkin verran ohjeistusta, jota on kuitenkin edelleen vaikea soveltaa käytännössä. Yksi vaihtoehto olisi selkeyttää oikeudellinen tilanne alv-direktiivillä.

Q3. Katsotteko, että nykyiset viranomaisiin ja holdingyhtiöihin sovellettavat alv-säännöt ovat hyväksyttäviä erityisesti verotuksen neutraliteetin suhteen? Jos olette eri mieltä, ilmoittakaa miksi.

Q4. Mitä muita ongelmia olette havainneet alv:n soveltamisalassa?

Q5. Miten nämä ongelmat voitaisiin ratkaista?

5.1.2. Alv-vapautukset

Vapautukset eivät noudata periaatetta, jonka mukaan alv on laajapohjainen vero. On kyseenalaista, onko monia nykyisiä vapautuksia syytä jatkaa. Veroperustan laajentaminen vapautusten lukumäärää alentamalla tekisi verosta tehokkaamman ja neutraalimman. Tämä on varteenotettava vaihtoehto alv-kantojen korottamiselle.

Alv-direktiivissä tehdään ero tiettyjen yleistä etua omaavien toimintojen (esim. sosiaaliset, koulutukselliset ja kulttuuriset syyt) ja muiden toimintojen välillä. Syynä tähän ovat mm. tekniset ongelmat alv:n soveltamisessa tilien perustana oleviin toimiin (rahoituspalvelut ja uhkapelit) tai muiden verojen vaikutukset (kiinteään omaisuuteen liittyvät toimet).

Näitä vapautuksia on syytä tarkastella uudelleen erityisesti taloudellisten ja teknisten muutosten valossa.

Tämä lähestymistapaa koskee myös vapautuksia, joiden voimassaoloa jäsenvaltiot voivat jatkaa siitä syystä, että ne jo sovelsivat niitä 1. tammikuuta 1978 tai EU:hun liittyessään. Esimerkkinä mainittakoon, että henkilöliikenteen palvelujen vapautusta voidaan jatkaa käytettävästä kuljetusvälineestä riippuen. Muiden poikkeusten nojalla jäsenvaltiot voivat kantaa alv:a liiketoimista, jotka on normaalisti vapautettu. Tämä heikentää yhteisen alv-järjestelmän tavoitetta.

Keskustelut postipalveluja koskevassa ehdotuksessa sekä vakuutus- ja rahoituspalveluja koskevassa ehdotuksessa¹⁵ esitetyistä vapautuksista jatkuvat edelleen. Julkisia elimiä koskevassa tutkimuksessa (ks. 5.1.1 kohdan kolmas kohta) käsitellään myös yhteistä etua omaavia vapautuksia.

Q6. Mitkä nykyisistä alv-vapautuksista pitäisi lopettaa? Ilmoittakaa, miksi pidätte niitä ongelmallisina. Pitäisikö joitakin vapautuksia säilyttää ja, jos kyllä, niin minkä vuoksi?

Q7. Aiheuttaako nykyinen henkilöliikenteen verotusjärjestelmä mielestänne ongelmia joko veron neutraliteetille tai muille tekijöille? Olisiko alv:a sovellettava kaikkeen henkilöliikenteeseen käytettävästä kuljetusvälineestä riippumatta?

Q8. Miten nämä ongelmat voitaisiin ratkaista?

5.1.3. Vähennykset

Tuotantopanoksista kertyvän alv:n vähennysoikeus on ehdoton edellytys sille, että vero on yrityksille neutraali. Ratkaiseva tekijä on se, missä määrin alv on vähennyskelpoinen, mutta myös muut tekijät, kuten milloin ja miten alv olisi vähennettävä, ovat tärkeitä.

Jotta verotettaviin taloudellisiin toimiin käytettävistä tavaroista ja palveluista kannettava alv voisi olla neutraali, sen on oltava täysin vähennyskelpoinen. Voi olla vaikeaa taata yrityksille tällaisia tasapuolisia toimintaedellytyksiä kaikkialla EU:ssa, jos tavaroita tai palveluita käytetään useampaan tarkoitukseen (verotettaviin toimiin,

¹⁵ KOM(2003) 234, 5.5.2003 ja KOM (2007) 746, 28.11.2007.

verosta vapautettuihin toimiin tai muuhun kuin liiketoimintaan) ja jos käyttötarkoitus muuttuu tavaroiden tai palvelujen taloudellisen elinkaaren aikana.

Vähennysoikeuden rajoittaminen on tarpeen silloin, kun tavaroita tai palveluita käytetään myös muuhun kuin liiketoimintaan (lähinnä yksityiseen kulutukseen). Kiinteämääräiset rajoitukset voivat olla ratkaisu silloin, kun yrityskäytön ja yksityisen käytön välistä suhdetta on vaikeaa tai jopa mahdotonta määrittää, mutta niiden olisi noudatettava taloudellisia realiteetteja eikä olla pelkästään tapa kerätä lisätuloja.

Vähennysoikeus syntyy, kun luovutus/suoritus tapahtuu riippumatta siitä, onko asiakas suorittanut maksun tavaroista tai palveluista. Tämä sääntö voi lisätä erityisesti myöhässä maksavien asiakkaiden kassavirtaa, ja rasituksen joutuvat kantamaan luovuttajat/suorittajat (yleensä pk-yritykset). Kassavirta olisi neutraali kaikille osapuolille, jos alv-järjestelmän perustana käytettäisiin maksuja (kassaperusteinen kirjanpito). Tällöin alv kannettaisiin ja vähennettäisiin silloin, kun luovutus/suoritus maksetaan. Tällainen järjestelmä vähentäisi myös asiakkaiden maksukyvyttömyydestä johtuvia alv-tappioita.

Yleensä alv-vähennys tehdään vähentämällä vähennyskelpoinen alv kannettavasta alv:sta. Jos verovelvollinen on tällaisessa tapauksessa oikeutettu palautukseen, verohallintojen menettelytavat poikkeavat toisistaan, koska palautukset aiheuttavat eräitä petosriskejä. Tällaisia riskejä ei saa käyttää syynä viivyttää perusteettomasti vähennysoikeutta.

Eri jäsenvaltioon sijoittautuneisiin yrityksiin sovellettavat palautusjärjestelmät tekevät alv-vähennykset monimutkaisemmiksi ja viivästyttävät niitä. Yhden luukun järjestelmä, jossa yritykset voisivat vähentää jäsenvaltiossa tuotantopanoksista kertyvän alv:n siellä kannettavasta alv:sta, voisi olla ratkaisu tähän ongelmaan.

Q9. Mikä on mielestänne vähennysoikeuden suurin ongelmana?

Q10. Miten haluaisitte muuttaa tuotantopanoksista kertyvän alv:n vähennysoikeutta koskevia sääntöjä niiden neutraliteetin ja oikeudenmukaisuuden parantamiseksi?

5.1.4. *Kansainväliset palvelut*

Globalisaatiosta, sääntelyn purkamisesta ja tietotekniikan kehittämisestä johtuvalla kansainvälisten palvelujen merkityksen kasvulla on selkeitä vaikutuksia alv:oon. Kansainvälisesti sovittuja lähestymistapoja tarvitaan estämään näiden palvelujen kaksinkertainen verotus tai verottamatta jättäminen. OECD:ssä tehdään tähän asiaan liittyen merkittävää työtä.

Sen lisäksi, että verotuksen oikeusvarmuus taataan kulutusmaassa, myös alv:n moitteetonta soveltamista on syytä tarkastella. Tämä koskee ennen kaikkea sähköisiä B2C-palvelusuorituksia (esim. verkossa jaettavat ohjelmistot tai musiikki), joissa alv:n kantaminen on erityisen riippuvainen siitä, että EU:n ulkopuoliset palvelujen suorittajat noudattavat säännöksiä vapaaehtoisesti. On kyseenalaista, onko tämä hyväksyttävää EU:n luovuttajien/suorittajien neutraliteetin ja kilpailukyvyn sekä pitkällä aikavälillä jäsenvaltioiden talousarvioiden kannalta.

Veroviranomaisten kannustaminen tekemään alv-yhteistyötä kansainvälisillä foorumeilla on yksi lähtökohta. Vaihtoehtoisesti voidaan tarkastella tapoja kantaa alv yksityisiltä kuluttajilta esim. verkkomaksuja tarkastamalla. Ensi silmäyksellä se näyttää vähemmän houkuttelevalta vaihtoehdolta, mutta sitä tutkitaan parhaillaan eräissä kolmansissa maissa, kuten Kanadassa.

On myös esitetty epäilyjä siitä, miten neutraalisti ja läpinäkyvästi kansainvälisten yritysryhmittymien sisäisiä palvelusuorituksia kohdellaan. Tämä riippuu lähinnä yrityksen rakenteesta (sivukonttori/päätoimipaikka tai emoyhtiö/tytäryhtiö) eikä niinkään palvelujen luonteesta.

Q11. Mitkä ovat kansainvälisiä palveluja koskevien alv-sääntöjen merkittävimmät ongelmat kilpailukyvyn, veron neutraliteetin ja muiden tekijöiden kannalta?

Q12. Miten nämä ongelmat voitaisiin ratkaista? Olisiko koordinaatiota mielestänne tarpeen lisätä kansainvälisellä tasolla?

5.2. Kuinka korkean on yhdenmukaisuuden asteen oltava sisämarkkinoilla?

Alv-järjestelmän muutoksissa on aina otettava huomioon, missä määrin yhdenmukaistamisen lisääminen on tarpeen sisämarkkinoiden toiminnan parantamiseksi ja säännösten noudattamisesta yrityksille aiheutuvien kustannusten alentamiseksi sekä kuinka paljon jäsenvaltioiden on syytä joustaa näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.

5.2.1. Oikeusprosessi

Alv:n yhdenmukaistamisen oikeusperusta¹⁶ edellyttää yksimielisyyttä, mutta siinä ei eritellä, mitä oikeusvälineitä tähän tarkoitukseen on käytettävä. Neuvoston direktiivien käyttö antaa jäsenvaltioille jonkin verran liikkumatilaa EU:n alv-lainsäädännön siirtämisessä osaksi kansallista lainsäädäntöä niiden omat oikeudelliset ominaispiirteet huomioon ottaen. Tästä johtuu kuitenkin, että alv-lainsäädäntö vaihtelee usein eri jäsenvaltioissa. Jos neuvoston direktiivien sijaan käytettäisiin neuvoston asetuksia, yhdenmukaisuus olisi suurempi ja EU voisi erityisesti välttää kaksinkertaisen verotuksen tai verottamatta jättämisen tai asettaa alv-velvoitteita EU:hun sijoittautumattomille yrityksille.

Myös alv-direktiivin täytäntöönpanotoimenpiteet on hyväksyttävä EU:ssa yksimielisesti. Tämän mekanismin (neuvoston asetus) käyttö alv-direktiivin tehtävien uusien muutosten selkeyttämiseksi nopeasti ennen niiden voimaantuloa on osoittautunut tehottomaksi. Tämän vuoksi yrityksillä ei usein ole ohjeistusta siitä, miten uusia sääntöjä sovelletaan käytännössä.

Yksi ratkaisu olisi antaa komission hyväksyä täytäntöönpanopäätökset jäsenvaltioiden enemmistön suostumuksella. Komissio on aiemmin tehnyt tätä koskevan ehdotuksen¹⁷, jolla olisi muutettu alv-komitean asemaa. Neuvosto ei kuitenkaan puoltanut tätä.

¹⁶

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 113 artikla.

¹⁷

KOM(97) 325, 25.6.1997.

Tämä ongelma voitaisiin ratkaista osittain, jos komissio antaisi tiedotustarkoituksessa selvityksiä siitä, miten alv-lainsäädännön muutokset on ymmärrettävä.

Jos alv-direktiivin muutokset siirretään osaksi kansallista lainsäädäntöä väärällä tavalla, asia voidaan luonnollisesti korjata rikkomusmenettelyllä. Tämä ei kuitenkaan aina ratkaise yrityksille aiheutuvia käytännön ongelmia nopeasti. Tällaiset ongelmat voitaisiin estää, jos uudet säännöt siirretään osaksi kansallista lainsäädäntöä huomattavasti ennen niiden voimaantuloa. EU:n tasolla tapahtuvaa kansallisten täytäntöönpanoprosessien yksinkertaistamista ja koordinoitua voitaisiin harkita.

Q13. Onko sellaisia EU:n alv-säännöksiä, joista olisi syytä säätää neuvoston asetuksella eikä neuvoston direktiivillä?

Q14. Katsotteko, että täytäntöönpanosäännöt olisi vahvistettava komission päätöksellä?

Q15. Jos tämä ei ole mahdollista, olisiko hyödyllistä antaa ohjeistusta EU:n uudesta alv-lainsäädännöstä, vaikkei se sidokaan jäsenvaltioita oikeudellisesti? Onko tällaisella ohjeistuksella joitakin haittapuolia?

Q16. Mitä olisi laajemmin tarkasteltuna tehtävä lainsäädäntöprosessin, sen läpinäkyvyyden ja sidosryhmien aseman parantamiseksi prosessin alusta (ehdotuksen laadinta) sen loppuun (kansallinen täytäntöönpano) asti?

5.2.2. Poikkeukset ja EU:n mahdollisuudet toimia nopeasti

Jäsenvaltiot voivat hakea yksittäisiä poikkeuksia yksinkertaistaakseen alv:n kantamismenettelyä tai estääkseen tiettyntyyppisen veropetoksen tai veronkierron erityistoimenpiteillä, joiden on määrä olla väliaikaisia ja tiettyyn kansalliseen tilanteeseen räätälöityjä¹⁸.

Tämä on kuitenkin johtanut jäsenvaltioissa sekalaisiin erityissääntöihin ja sääntöjen muuttumiseen, mikä tekee alv-järjestelmästä monimutkaisemman erityisesti sellaisille yrityksille, jotka toimivat useammassa jäsenvaltiossa, ja vaikeuttaa tasapuolisten toimintaedellytysten toteutumista.

Järjestäytyneenä ryhmänä harjoitettavista petoksista hiljattain saadun kokemuksen mukaan poikkeusten myöntämismenettely ei myöskään aina ole riittävän joustava nopean ja soveltuvan toimintatavan varmistamiseen. Yksi mahdollisuus olisi, että komissiolle annettaisiin suurempi valta tehdä jäsenvaltion esittämästä perustellusta pyynnöstä erittäin nopeita päätöksiä väliaikaisista suojatoimenpiteistä petoksia vastaan.

Q17. Ovatko jäsenvaltioille myönnetyt poikkeukset aiheuttaneet teille vaikeuksia? Kuvaillkaa näitä vaikeuksia.

Q18. Onko nykyinen yksittäisten poikkeusten myöntämismenettely mielestänne tyydyttävä? Jos ei, kuinka sitä voitaisiin parantaa?

¹⁸

Luettelo nykyisistä poikkeuksista on nähtävissä sivustolla http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/vat/key_documents/table_derogations/index_en.htm

5.2.3. Alv-kannat

Alkuperäpaikassa tapahtuvaan verotukseen perustuvassa ”lopullisessa” alv-järjestelmässä alv-kantojen olisi oltava yhdenmukaisempia kuin määräpaikassa tapahtuvaan verotukseen perustuvassa järjestelmässä, joka on jäsenvaltioille joustava mutta noudattaa kuitenkin sisämarkkinoiden asettamia vaatimuksia.

On väitetty, että saman alv-kannan soveltaminen kaikkiin tavaroihin ja palveluihin olisi ihanteellinen ratkaisu talouden tehokkuuden maksimoinnin kannalta¹⁹. Alennettujen verokantojen soveltamista kannatetaan kuitenkin usein ohjauskeinona erityisesti terveys-, kulttuuri- ja ympäristösyistä, sillä niiden katsotaan mahdollistavan helpomman ja tasa-arvoisemman pääsyn koulutus- ja kulttuurisisältöön sekä kannustavan ekoinnovointia ja resursseja säästävää, osaamiseen perustuvaa kasvua²⁰.

Vakioverokantojen vaihtelu EU:ssa ja eräiden jäsenvaltioiden soveltamat verokantojen alennukset eivät näytä häiritsevän sisämarkkinoiden toimintaa. Tämä on pitkälti nykyisen alv-järjestelmän korjausmekanismien (tavaroiden ja palvelujen etämyyntiin ja uusiin ajoneuvoihin sovellettavat erityisjärjestelyt, ks. 4.2.1 kohta) ansiota. Toisaalta nämä mekanismit tekevät järjestelmästä huomattavasti monimutkaisemman.

Alennetuin verokannoin tapahtuvat rajatylittävät tavaroiden luovutukset ja palvelujen suoritukset synnyttävät kuitenkin yrityksille säännösten noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia ja oikeudellista epävarmuutta. Tämä on ongelma erityisesti silloin, kun yrityksen on maksettava alv jäsenvaltiossa, johon se ei ole sijoittautunut. Yksi mahdollisuus olisi lisätä avoimuutta ottamalla käyttöön sitova online-tietokanta tavarosta ja palveluista, joihin sovelletaan alennettua verokantaa.

Lisäksi vastaavien tuotteiden ja palvelujen alv-kannat ovat edelleen epä johdonmukaiset. Jäsenvaltiot voivat esim. hakea alennettua verokantaa tietyille kulttuurituotteille, mutta niiden on sovellettava vakioverokantaa kilpaileviin online-palveluihin, kuten sähköisiin kirjoihin ja sanomalehtiin. ”Euroopan digitaalistrategian”²¹ mukaan online-ympäristön ja fyysisen ympäristön keskinäisen lähestymisen asettamat haasteet olisi otettava huomioon kaikessa politiikan uudelleentarkastelussa, myös verokysymyksissä. Näiden erojen käsittelemiseen on kaksi mahdollista vaihtoehtoa: joko vakioverokanta säilytetään tai perinteisen median alennetut verokannat siirretään digitaaliseen ympäristöön.

Q1. Q19. Aiheuttavatko nykyiset verokannat mielestänne suuria esteitä sisämarkkinoiden toiminnalle (kilpailun vääristymistä), johtavatko ne vastaavien tuotteiden eriarvoiseen kohteluun erityisesti silloin, kun kyseessä ovat online-palvelut ja sisällöltään samanlaiset tuotteet ja palvelut, ja syntyykö yrityksille tällöin

¹⁹ Copenhagen Economics, mainittu edellä.

²⁰ Alennettuja alv-kantoja koskevan nykyisen lainsäädännön tarkistamisesta vuonna 2008 järjestetyn julkisen kuulemisen tuloksista laadittu tiivistelmäraportti on nähtävillä sivustolla http://ec.europa.eu/taxation_customs/resources/documents/common/consultations/tax/summary_report_consultation_vat_rates_en.pdf.

²¹ Komission tiedonanto *Euroopan digitaalistrategia*, KOM(2010) 245, 19.5.2010, s. 9.

suuria kustannuksia sääntöjen noudattamisesta? Jos kyllä, niin ilmoittakaa minkälaisissa tapauksissa.

Q20. Olisiko mielestänne parempi, ettei alennettuja verokantoja olisi (tai että luettelo olisi hyvin lyhyt), jolloin jäsenvaltiot voisivat soveltaa alempaa vakioveronkantaa? Vai kannatatteko sitä, että EU:ssa laadittaisiin pakollinen ja yhdenmukaisesti sovellettava luettelo alennetuista alv-kannoista erityisesti Eurooppa 2020 -strategiassa mainittujen poliittisten erityistavoitteiden saavuttamiseksi?

5.3. Byrokratian vähentäminen

5.3.1. *Komission toimintaohjelma hallinnollisen rasituksen keventämiseksi ja alv-velvoitteiden yksinkertaistamiseksi*

Sen jälkeen, kun Eurooppa-neuvosto vahvisti²² vuonna 2007 komission toimintaohjelman²³, jonka tarkoituksena on alentaa EU:n lainsäädännön aiheuttamaa hallinnollista rasitusta 25 prosenttia vuoteen 2012 mennessä, komissio esitti mm. arvonlisäverotusta koskevan suunnitelman²⁴ vuonna 2009.

Suunnitelma sisältää 16 toimenpidettä, joilla pyritään mm. poistamaan vuosittaista arvonlisäveroilmoitusten yhteenveto ja EU:n sisäisiä hankintoja koskeva ilmoitusvelvollisuus sekä harventamaan sitä, kuinka usein arvonlisäveroilmoitus on annettava. Näille on antanut tukensa hallinnollisen rasituksen vähentämistä käsittelevä korkean tason ryhmä, jonka puheenjohtaja on Edmund Stoiber²⁵. Kuusi näistä toimenpiteistä on joko saanut komission hyväksynnän tai komissio on esittänyt asiaa koskevan ehdotuksen.

Palvelujen suorittamispaikkaa koskevien uusien sääntöjen vuoksi korkean tason ryhmä suositti hiljattain antamassaan lausunnossa lisätoimenpiteitä hallinnollisen rasituksen vähentämiseksi.

Alv-direktiivissä säädetään yhteiset velvoitteet. Jäsenvaltioilla on jonkin verran liikkumavaraa sen suhteen, miten ne päättävät noudattaa niitä. Tämä johtaa kirjaviin kansallisiin alv-velvoitteisiin ja alv-ilmoituksiin, joissa vaadittavien tietojen tyyppi ja määrä vaihtelevat. Sääntöjen noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia voitaisiin ehkä vähentää ottamalla EU:ssa käyttöön kaikilla kielillä saatavilla oleva vakiomuotoinen alv-ilmoitus, jota yritykset voisivat käyttää halutessaan mutta joka kaikkien jäsenvaltioiden olisi hyväksyttävä.

Jäsenvaltiot voivat myös asettaa muita tarpeellisina pitämiään velvoitteita varmistukseksi alv:n moitteettoman kantamisen ja estääkseen veropetokset ilman että EU vaatisi niiden vaikutusten arviointia etukäteen. Näiden lisävelvoitteiden soveltamisalaa ja kustannuksia tarkastellaan tutkimuksessa, jonka yritystoiminnan pääosasto teki osana sääntelyn parantamiseen tähtäävää ohjelmaa²⁶.

²² Eurooppa-neuvoston puheenjohtajavaltion päätelmät 7. ja 8. maaliskuuta 2007, s. 10.

²³ KOM(2007) 23, 21.1.2007.

²⁴ KOM(2009) 544, 22.10.2009, ja liite.

²⁵ Lausunto annettiin 28.5.2009: http://ec.europa.eu/enterprise/policies/better-regulation/administrative-burdens/award/index_en.htm.

²⁶ http://ec.europa.eu/enterprise/policies/better-regulation/files/abst09_taxlaw_implicit.zip.

Jos lähestymistapa olisi tällä alalla yhdenmukaisempi, niin sellaisten tietoteknisten välineiden kehittäminen olisi varmasti helpompaa, joiden avulla alv-velvoitteita voidaan noudattaa kaikkialla EU:ssa ja alentaa useissa jäsenvaltioissa toimivien yritysten hallinnollista raskautta. Jäsenvaltioiden nykyisten käytänteiden muuttaminen aiheuttaisi kuitenkin kustannuksia sekä verohallinnoille että yrityksille, myös sellaisille yrityksille, joiden on noudatettava alv-velvoitteita vain yhdessä jäsenvaltiossa.

Jos täysi yhdenmukaisuus ei ole soveltuva ratkaisu, niin eroja voitaisiin vähentää määrittämällä EU:ssa kattava luettelo vakiomuotoisista alv-velvoitteista, joita jäsenvaltiot voivat asettaa. Jos kaikki velvoitteet määritellään etukäteen, niitä on helpompi käsitellä tietoteknisillä järjestelmillä.

Q21. Mitkä ovat suurimmat ongelmat, joita olette havainneet nykyisissä alv-velvoitteita koskevissa säännöissä?

Q22. Mitä EU:ssa olisi tehtävä, jotta nämä ongelmat voitaisiin ratkaista?

Q23. Miten toteuttamiskelpoisia ja relevantteja ovat mielestänne ehdotetut toimenpiteet, myös alv:n alennussuunnitelmassa (6–15 kohta) ja korkean tason ryhmän lausunnossa mainitut toimenpiteet?

5.3.2. Pienyritykset

”Pienet ensin” Eurooppalaisia pk-yrityksiä tukevassa aloitteessa²⁷ EU hyväksyi kaksi pk-yritysten tarpeista lähtevää peruseriaa. Näiden periaatteiden mukaan säännöt olisi laadittava antamalla pienyrityksille etusija ja pk-yrityksiä olisi autettava hyötymään tehokkaammin sisämarkkinoiden tarjoamista eduista. Pk-yritysten toimintaympäristön parantaminen muodostaa myös osan yhdestä tärkeimmistä Eurooppa 2020 -strategian aloitteista (”Globalisaation aikakauden teollisuuspolitiikka”).

Pienyritysten erityisjärjestelmän tavoitteena on ensisijaisesti vähentää tavanomaisten alv-sääntöjen noudattamisesta aiheutuvaa hallinnollista taakkaa antamalla alv-vapautus yrityksille, joiden vuotuinen liikevaihto jää tietyn ylärajan alapuolelle.

Tässä järjestelmässä on kuitenkin useita puutteita. Oikeudellinen kehys, joka perustuu suurelta osin siihen, milloin jäsenvaltiot liittyivät EU:hun, on aiheuttanut eroja sen suhteen, millaista ylärajaa jäsenvaltiossa sovelletaan ja missä määrin jäsenvaltioilla on liikkumavaraa ylärajan vahvistamisessa. Lisäksi ylärajan laskentamenetelmässä ja järjestelmän soveltamisalassa ei oteta huomioon sisämarkkinoita. Järjestelmä ei esim. kata muissa jäsenvaltioissa tapahtuvia luovutuksia/suorituksia. Lisäksi eräistä rajatylittävistä ostoista, erityisesti palveluista, vaaditaan alv-rekisteröityminen, alv-ilmoitus ja alv-maksut.

Jäsenvaltiot voivat soveltaa alv:n laskuttamiseen ja kantamiseen muita yksinkertaistettuja järjestelyjä, kuten kiinteitä verokantoja, mutta niitä sovelletaan eri tavoin ja ne koskevat ainoastaan kansallisia toimia.

²⁷ KOM(2008) 394, 25.6.2008.

Kaikki nämä järjestelmät ovat hajanaisia yrityksiä korjata tilanne, jossa pienyrityksille aiheutuu alv-säännösten noudattamisesta suhteellisesti korkeammat kustannukset kuin isoille yrityksille erityisesti silloin, kun ne harjoittavat liiketoimintaa eri puolilla EU:ta.

Selvin ratkaisu olisi ottaa käyttöön EU:n laajuinen järjestelmä, jossa on yhteinen yläraja ja joka tarjoaa paremmat mahdollisuudet alentaa säännösten noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia sisämarkkinoilla ja edistää siten pienyritysten kasvua.

Pienyrityksiä koskevien järjestelmien lisäksi 1970-luvulla otettiin käyttöön erityisjärjestelmä maanviljelijöille, joilla oli vaikeuksia soveltaa tavanomaisia sääntöjä. Tämän järjestelmän jatkamisen tarpeellisuutta on syytä tarkastella, sillä pienyritysten auttamiseen tähtäävillä järjestelmillä voitaisiin tyydyttää yksinkertaistustarpeet myös pienviljelijöiden keskuudessa.

Q24. Olisiko nykyistä pienyritysten vapautusjärjestelmää tarkistettava ja mihin seikkoihin tällaisessa uudelleenarvioinnissa olisi keskityttävä?

Q25. Olisiko yksinkertaistuksia oltava lisää ja mitä niiden olisi etupäässä koskettava?

Q26. Kattavatko pienyrityksiä koskevat järjestelmät mielestänne riittävällä tavalla pienviljelijöiden tarpeet?

5.3.3. Muut mahdolliset yksinkertaistamisaloitteet

5.3.3.1. Yhden luukun järjestelmä

Kun muussa jäsenvaltiossa kuin luovuttajan/suorittajan sijoittautumisjäsenvaltiossa suoritettavissa B2C-liiketoimista on kannettava alv, ei ole aina helppoa soveltaa kyseisen jäsenvaltion erityissääntöjä. On todisteita siitä, että yritykset välttelevät tällaisia liiketoimia näiden vaikeuksien vuoksi. Toisinaan sääntöjä ei noudateta, vaan alv laskutetaan luovuttajan/suorittajan sijoittautumisvaltiossa eikä siinä jäsenvaltiossa, jossa luovutus/suoritus tosiasiallisesti tapahtuu.

Komission vuonna 2004 ehdottaman yhden luukun järjestelmän²⁸ tarkoituksena oli ratkaista tällaiset ongelmat, mutta se on edelleen neuvoston käsittelyssä. Peruskäsitteet ovat säilyneet ennallaan. EU:hun sijoittautumattomien suorittajien sähköisissä B2C-palveluissa voidaan käyttää suppeampaa järjestelmää, joka laajennetaan vuonna 2015 koskemaan televiestintä- ja lähety palveluja sekä EU:hun sijoittautuneita suorittajia.

Niin kauan kuin alv:n perustana on määräpaikassa tapahtuva verotus, yhden luukun järjestelmä soveltuu yksinkertaistamistoimenpiteeksi, joka edistäisi säännösten noudattamista ja rajatylittävää kauppaa. Alv-säännökset mainittiin komission tiedonannossa ”Elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisestä rajatylittävästä sähköisestä kaupankäynnistä EU:ssa”²⁹ eräinä merkittävimmistä esteistä. Tämä pitää todennäköisesti entistä paremmin paikkansa tänään, sillä EU:n väestöstä yli 60 prosenttia käyttää internetiä säännöllisesti ja heistä 60 prosenttia ostaa tavaroita tai

²⁸ KOM(2004) 728, 29.10.2004.

²⁹ KOM(2009) 557, 22.10.2009.

palveluita verkossa. Tämä luku on kaksinkertaistunut vuodesta 2004 (jolloin ehdotus esitettiin ensimmäistä kertaa) ja ”Euroopan digitaali-strategialle”³⁰ annettu painoarvo huomioon ottaen se voi vain kasvaa.

Q27. Pidätkö yhden luukun järjestelmää relevanttina yksinkertaistamistoimenpiteenä? Jos kyllä, millaisia piirteitä sillä olisi oltava?
--

5.3.3.2. Alv-järjestelmän mukauttaminen suurten ja yleiseurooppalaisten yritysten tarpeisiin

Eri jäsenvaltioissa taloudellista toimintaa harjoittavien yritysten oikeudellisella rakenteella (emoyhtiö/tytäryhtiö tai päätoimipaikka/sivukonttori) on suuri merkitys näiden toimintojen alv-kohteluun. Se vaikuttaa esim. yrityksen eri osien välistä rajatylittävää liiketoimintaa koskeviin sääntöihin ja tuotantopanoksista kertyvän vähennyskelpoisen alv:n laskemiseen.

Yritykset valittavat siitä, etteivät nykyiset alv-säännöt ole johdonmukaisia eivätkä ne sovellu nykyisiin yritysrakenteisiin. Sitä vastoin veroviranomaiset ovat huolissaan siitä, että monimutkaisissa yritysrakenteissa on mahdollista kiertää veroja.

Jos etuyhteydessä olevien yritysten väliset liiketoimet ja sivukonttoreiden väliset tavaroiden luovutukset jätettäisiin alv:n soveltamisalan ulkopuolelle tai jos alv-ryhmittymien alueellista soveltamisalaa laajennettaisiin, alv-säännösten noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia voitaisiin alentaa useissa EU:n sisäisissä liiketoimissa. Toisaalta olisi varmistettava, ettei tämä antaisi epäoikeudenmukaista etua isoille yrityksille pienyrityksiin nähden eikä uusia mahdollisuuksia petoksiin tai veronkiertoon.

Q28. Aiheuttavatko nykyiset alv-säännöt mielestänne vaikeuksia yritysten tai ryhmän sisäisille rajatylittävälle liiketoimille? Miten nämä ongelmat voitaisiin ratkaista?
--

5.3.3.3. Synergia muiden politiikkojen kanssa

Pyrittäessä helpottamaan tuonnissa sovellettavia tullimenettelyjä, alv on otettava huomioon etujen maksimoimiseksi. Alv-lainsäädännön ja muun verolainsäädännön, erityisesti valmisteveroja koskevan lainsäädännön, välisen johdonmukaisuuden ansiosta alv-säännösten noudattamisesta voisi tulla yksinkertaisempaa myös yrityksille.

Hiljattain käynnistettiin konsultaatio alv:n kantamisessa käytettävien menettelyjen yksinkertaistamisesta keskitetyssä tulliselvityksessä, mutta myös muita kysymyksiä voi olla syytä tarkastella.

Q29. Millä alv-lainsäädännön aloilla olisi synergiaa muun vero- tai tullilainsäädännön kanssa edistettävä?
--

³⁰

Mainittu edellä.

5.4. Vahvempi alv-järjestelmä

5.4.1. Alv:n kantamistavan tarkistaminen

Alv:n kantamistapa ei juurikaan ole muuttunut siitä, kun alv otettiin ensimmäistä kertaa käyttöön EU:ssa. Se perustuu edelleen pitkälle siihen, että veronmaksaja tekee arvioinnin itse ja verohallinto tekee tarkastukset vasta myöhemmin.

Komissio käynnisti vuonna 2009 toteutettavuustutkimuksen osana alv-petosten torjuntastrategiasta parhaillaan käytäviä keskusteluja, joissa nykyinen kantamistapa on asetettu kyseenalaiseksi. Tässä tutkimuksessa tarkastellaan tapoja, joilla alv:n kantamista voitaisiin parantaa ja yksinkertaistaa käyttämällä nykyaikaista teknologiaa ja/tai rahoituksen välittäjiä.

Seuraavia neljää mallia tarkasteltiin melko perusteellisesti:

- Asiakas pyytää pankkia maksamaan tavarat tai palvelut. Pankki jakaa maksun luovuttajalle/suorittajalle maksettavaan veron perusteeseen ja suoraan veroviranomaiselle siirrettävään alv-määrään. Tällä mallilla vältetään ketjupetokset, mutta se edellyttäisi huomattavia muutoksia siihen, miten kaikki yritykset ja verohallinnot käsittelevät alv:a. Käteis- ja luottokorttimaksujen kohtelua on vielä tarkasteltava lähemmin.
- Kaikki laskun tiedot lähetetään reaaliajassa alv:n seurannassa käytettävään keskustietokantaan. Veroviranomaiset saisivat tiedot paljon nopeammin kuin nyt ja useat nykyisistä alv-velvoitteista voitaisiin poistaa. Järjestelmä olisi tehokkaampi ja vähemmän työläs, jos kaikissa B2B-liiketoimissa käytettäisiin sähköistä laskutusta.
- Verovelvollinen lataa etukäteen määritellyt ja sovitussa muodossa esitetyt liiketoimea koskevat tiedot ylläpitämäänsä suojattuun alv-tietovarastoon, johon veroviranomaisella on pääsy joko suoraan tai pyynnöstä hyvin lyhyellä varoitusajalla. Jotkut jäsenvaltiot ovat ottaneet käyttöön tämänkaltaisia järjestelmiä, jotka eivät ole aiheuttaneet suuria ongelmia. Tämä malli ei kuitenkaan estä ketjupetoksia. Jos kauppiaas katoaa, samalla katoaa myös hänen alv-tietovarastonsa. Tällaiset petokset havaittaisiin kuitenkin nopeammin.
- Se, kuinka verovelvollinen noudattaa alv-säännöksiä ja suorittaa sisäisiä tarkastuksia, sertifioidaan. Eräät jäsenvaltiot ovat ottaneet käyttöön tämänkaltaisia järjestelmiä. Tämän mallin tarkoituksena on lisätä veroviranomaisten ja veronmaksajien välistä luottamusta. Sertifiointiprosessi on kuitenkin pitkälinen ja edellyttää veroviranomaisilta huomattavia investointeja henkilöstöresursseihin.

Tutkimuksen³¹ mukaan kaikkien neljän mallin kustannus-hyötysuhde on positiivinen. Investointeihin vaadittavat alkukustannukset ovat kuitenkin erilaiset. Tämä vaikuttaa siihen, kuinka nopeasti nettohyödyt näkyvät valtionkassassa. Näiden neljän mallin yhdistelmä voisi myöskin olla tehokas järjestely.

³¹ http://ec.europa.eu/taxation_customs/index_en.htm.

Q30. Mikä näistä neljästä mallista näyttää mielestänne lupaavimmalta? Miksi? Vai haluaisitteko ehdottaa muita vaihtoehtoja?

5.4.2. *Vilpittömässä mielessä toimivien kauppiaiden suojaaminen osallistumiselta alv-petoksiin*

Useat jäsenvaltiot ovat toteuttaneet kansallisia toimenpiteitä rajoittaakseen ketjupetoksien aiheuttamia alv-menetyksiä siten, että ne pyrkivät perimään veron samaan liiketoimiketjuun osallistuvilta muilta verovelvollisilta. Unionin tuomioistuimien vahvistanut, että jos verohallinto pystyy todistamaan, että asiakas tiesi tai että hänen olisi pitänyt tietää, että hänen ostoksensa oli osa alv-petokseen liittyvää liiketoimea, se voi kieltää asiakkaalta vähennysoikeuden.

Verohallintojen on pystyttävä todistamaan tämä jokaisessa yksittäisessä tapauksessa. Menettely on pitkälinen, kallis ja monimutkainen. Lisäksi vaarana on, että verovelvolliset joutuvat heikkoon asemaan erityisesti uusien luovuttajien/suorittajien kanssa suoritettavissa liiketoimissa. Niiden on tehtävä ylimääräisiä tarkastuksia varmistaakseen, että kukin luovuttaja/suorittaja noudattaa alv-säännöksiä. Joka tapauksessa vaarana on, että vilpittömässä mielessä toimivien yritysten vähennysoikeus asetetaan kyseenalaiseksi, koska ne ovat tahattomasti toimineet petoksen tekijöiden kanssa.

Edellä 5.4.1 kohdassa ensimmäiseksi esitetyllä mallilla poistetaan ketjupetosten mahdollisuus laajalla menetelmällä, jossa maksun jakaminen on pakollista. Myös yksinkertaisempi, valinnainen järjestelmä voi tulla kyseeseen.

Vapaaehtoisessa järjestelmässä asiakkaat voisivat suojautua tällaisilta vaaroilta eikä niiden tarvitsisi tarkastaa, miten niiden luovuttajat/suorittajat noudattavat alv-säännöksiä. Asiakas maksaisi tällöin alv:n suoraan veroviranomaisille ja nettomäärän luovuttajalleen/suorittajalleen.

Järjestelmällä varmistettaisiin veroviranomaisten osalta, että alv kannettaisiin liiketoimista, joita kauppiat itse pitävät riskialttiina. Ne saisivat myös lisätietoja ja pysyisivät selvillä uusista petossuuntauksista.

Tämä vaihtoehto voi kuitenkin vaikuttaa epätoivottavalla tavalla luovuttajan/suorittajan ja asiakkaan välisiin suhteisiin ja siten liiketoimintaan yleensä. Tämä vaihtoehto voi myös vaikuttaa luovuttajien/suorittajien kassavirtaan.

Q31. Mitä mieltä olette vapaaehtoisen maksun jakamisen toteutettavuudesta ja merkityksestä?

5.5. **Alv-järjestelmän tehokas ja nykyaikainen hallinnointi**

Koska veronmaksajilla on keskeinen asema alv-järjestelmän toiminnassa, niiden ja veroviranomaisten välisen suhteen tehokkuus vaikuttaa merkittäväällä tavalla järjestelmän hallinnoinnista molemmille osapuolelle aiheutuviin kustannuksiin. Tähän suhteeseen vaikuttavat ilmoitus-, maksu- ja tarkastusvelvoitteiden lisäksi myös veroviranomaisten antamien tietojen laatu, luotettavuus ja saatavuus.

Verohallintoon liittyvät kysymykset kuuluvat pääasiassa jäsenvaltioiden vastuulle. Nämä kysymykset vaikuttavat kuitenkin sisämarkkinoiden toimintaan, kuten EU:n omia varoja koskevassa tilintarkastustuomioistuimen kertomuksessa³² todetaan.

Komissio viittasi tarpeeseen tarkastella näitä kysymyksiä joulukuussa 2008 antamassaan tiedonannossa ”Koordinoitu strategia alv-petosten torjunnan tehostamiseksi Euroopan unionissa”³³. Se ehdotti, että laadittaisiin uusi lähestymistapa, joka perustuisi vapaaehtoiseen säännösten noudattamiseen, riskiarviointiin ja seurantaan ja jonka tavoitteena olisi vähentää sekä veroviranomaisten osallistumista että yrityksille aiheutuvaa hallinnollista rasitusta. Muun muassa seuraavia toimenpiteitä voitaisiin toteuttaa:

- veroviranomaisten ja muiden sidosryhmien välistä vuoropuhelua parannetaan esim. perustamalla pysyvä keskustelufoorumi, jolla veroviranomaiset ja EU:n liike-elämän edustajat voivat vaihtaa näkemyksiään;
- yhdistetään jäsenvaltioiden parhaat käytänteet esim. laatimalla ohjeet hallinnollisten käytänteiden yksinkertaistamisesta ja poistamalla yrityksille aiheutuvat tarpeettomat rasitukset;
- laaditaan vapaaehtoista säännösten noudattamista koskeva EU-politiikka, joka perustuu sidosryhmien kanssa sovittuihin erityisjärjestelyihin ja joka on räätälöity EU:n alv-järjestelmän tarpeisiin; tämä voitaisiin tehdä esim. kehittämällä verohallintojen ja veronmaksajien välistä kumppanuutta ja antamalla etukäteispäätökset tiettyjen liiketoimien verokohtelusta;
- kiinnitetään huomiota tietotekniisiin kysymyksiin uusia alv-sääntöjä täytäntöönpantaessa; määritetään soveltuva aikataulu ja sovitaan työtavasta, jolla tietotekniset järjestelmät mukautetaan sekä yritysten että veroviranomaisten osalta; helpotetaan automaattista tiedonsiirtoa veronmaksajien ja veroviranomaisten välillä yhteentoimivuutta parantamalla; kehitetään mahdollisesti EU:n tasolla tuettava erityisohjelmisto, joka on kaikkien jäsenvaltioiden saatavilla.

Q32. Tuetteko näitä ehdotuksia, joilla pyritään parantamaan kauppiaiden ja veroviranomaisten välisiä suhteita? Onko teillä muita ehdotuksia?

5.6. Muut aiheet

Tässä vihreässä kirjassa esitetään monenlaisia keskustelunaiheita, mutta se ei ole kaikenkattava. Tavoitteena on käynnistää mahdollisimman laaja keskustelu, joten muitakin aiheita voidaan ottaa mukaan.

Q33. Mitä muita aiheita olisi edellä mainittujen lisäksi mielestänne syytä käsitellä EU:n alv-järjestelmän tulevaisuutta pohdittaessa? Millaisia ratkaisuja suosittelisitte?

³² Vuoden 2008 vuosikertomukseen liittyvässä tilintarkastustyössä Euroopan tilintarkastustuomioistuin katsoi, että kertomuksia varten tapahtuvasta tiedonkeruusta olisi tultava yksi tapa varmistaa, että alv-direktiiviä sovelletaan yhdenmukaisesti kaikissa jäsenvaltioissa ja että kaikkia veronmaksajia kohdellaan tasavertaisesti. Ks. neuvoston asetuksen (EY) N:o 1553/89 12 artikla.

³³ KOM(2008) 807, 1.12.2008.

6. KERRO MIELIPITEESI

Tämän vihreän kirjan tarkoituksena on synnyttää ja kannustaa julkista keskustelua EU:n alv-järjestelmän tulevaisuudesta. Tämän vuoksi komissio pyytää kaikkia asianosaisia vastaamaan tässä vihreässä kirjassa esitettyihin kysymyksiin viimeistään 31. toukokuuta 2011 mieluiten sähköpostilla Word-muodossa osoitteeseen TAXUD-VAT-greenpaper@ec.europa.eu.

Kaikkiin esitettyihin kysymyksiin ei tarvitse vastata, vaan voitte vastata vain itseänne kiinnostaviin kysymyksiin. Ilmoittakaa selkeästi, mihin aiheeseen vastauksenne liittyvät, ja ennen kaikkea sen kysymyksen numero, johon vastaatte.

Jos vastaatte kaikkiin kysymyksiin, haluaisimme mielellämme tietää, mihin tärkeysjärjestykseen asettaisitte eri kysymykset.

Vastaukset julkaistaan internetissä. On tärkeää lukea tietosuojaseloste siitä, kuinka henkilötietojanne ja vastauksianne käsitellään. Seloste ("privacy statement") on luettavissa sivustolla http://ec.europa.eu/taxation_customs/index_en.htm.

Kyseisellä sivustolla tullaan myös julkaisemaan yhteenvetokertomus saamistamme vastauksista.

Kuten komission vuoden 2011 työohjelmassa³⁴ todetaan, näistä keskusteluista tehtävien päätelmien perusteella komissio antaa vuoden 2011 loppuun mennessä tiedonannon, jossa mainitaan ne painopistealueet, joilla lisätoimet olisivat tarpeen EU:ssa. Mainitun tiedonannon jälkeen tehtävistä aloitteista tehtäisiin perinpohjaiset vaikutustenarvioinnit.

³⁴ KOM(2010) 623, 27.10.2010, komission työohjelma 2011.